

РЕШЕНИЕ

№ 3736

гр. София, 07.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 30.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **813** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Раздел I, Глава десета на АПК, във връзка с чл. 190а, ал. 1, т. 3 от Закона за водите.

Делото е образувано по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ срещу констативен протокол с № 03-03-34/04.11.2022г. от проверка и контрол на язовирната стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията, издаден от инспектори в РО НЯСС „С. България“, Офис В., на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, с което е дадено предписание „Да се възстановят в изправно техническо и експлоатационно състояние бързотокуът и енергогасителят на преливника“- срок: 10.04.2023г. и „Водното ниво в язовира да се поддържа минимум 1,00м. под кота преливен ръб“- срок: постоянен, до възстановяване на техническата изправност на бързотока и енергогасителя на преливника.

Оплакванията са, че ДАМТН не разполага с материална компетентност по издаване на такива предписания; предписанията са незаконосъобразни; допуснати са съществени процесуални нарушения при издаването им, не са мотивирани и са неясни. Компетентността на председателя на ДАМТН и на оправомощени от него лица била изчерпателно определена, като не предвижда да се дава предписание за извършване на ремонтни дейности по съоръженията към язовирите. Компетентен орган за такива предписания според оспорващ били местните комисии, назначавани по реда на чл. 138а, ал. 3, т. 1 – 6 от ЗВ. Иска се оспорените задължителни

предписания да бъдат отменени като незаконосъобразни. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна по оспорването в представено по делото писмено становище от юриск.З., излага подробни доводи, обосноваващи компетентност на органите да дадат оспорените предписания, както и законосъобразност на последните. Моли се жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендират се разноски, както да и да се присъди адвокатско възнаграждение в минимален размер, ако се уважи жалбата.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок. Оспореното предписание представлява административен акт, с което безспорно се засягат правата на заявителя.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На 03.11.2022г. е извършена проверка на язовир „Н.-802“ от служители на ДАМТН, обективирана в констативен протокол 03-03-34/04.11.2022г., в хода на която е констатирано, че провереният язовир е във втора значителна степен по потенциална опасност. Констатирано е, че на около 2, 00 метра след началото на бързотока, бетонът е разрушен. При отворен ОИ една част от изтичащото водно количество, отива по съществуващото дърво, а другата част се оттича към петата на язовирната стена и я завирява. Относно Преливник, Бързоток и енергогасител е установено, че разрушеният участък на бързотока и енергогасителя е временно укрепен с насипен земен материал, уплътнен и оформен по стар надлъжен профил. Дадено е предписание в срок до 10.04.2023г.- „Да се възстановят в изправно техническо и експлоатационно състояние бързотокът и енергогасителят на преливника“ и предписание със срок постоянен- „Водното ниво в язовира да се поддържа минимум 1,00м. под кота преливен ръб“.

П. е съобщено на жалбоподателя на 15.12.2022г., а жалбата срещу него е постъпила на 30.12.2022г.

При така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Оспореното „предписание“ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК. Актът е издаден от административен орган и съдържа разпоредителна част, с която на жалбоподателя е разпоредено да извърши ремонтно възстановителни работи, а именно: „Да се възстановят в изправно техническо и експлоатационно състояние бързотокът и енергогасителят на преливника“ и „Водното ниво в язовира да се поддържа минимум 1,00м. под кота преливен ръб“, като е даден и срок за изпълнение.

Направеното волеизявление е с властнически характер и създава конкретно задължение за адресата. Така формулираната разпоредителната част на протокола в частта предписания изисква конкретно поведение от собственика на имота и не предполага издаване на последващ акт. Ето защо оспореното предписание представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК вр. чл. 190 а, ал. 1, т. 3 ЗВ и подлежи на съдебен контрол.

Актът е постановен от компетентен орган по смисъла на чл. 190, ал. 4 във вр. с чл.190а, ал. 1 от ЗВ - длъжностни лица от РО НЯСС „С. България“, които видно от т. 30 и т. 31 от Заповед № А-776/22. 12. 2021 г. на председателя на ДАМТН са

оправомощени да дават задължителни предписания по спазване и прилагане на приложимата нормативна уредба. Съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗВ политиката, свързана с контрола върху техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях, се осъществява от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Не се констатира порок на предписанието по чл. 146, ал. 1 от АПК. В тази връзка не се споделя твърдението в жалбата, че липсва компетентност на органа, издал акта. Съгласно чл. 116 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние /Наредбата/, председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или оправомощени от него длъжностни лица контролират изпълнението на 1. предписанията на комисиите по чл. 138а, ал. 3 от Закона за водите; 2. мерките за осигуряване на изправното техническо състояние на язовирните стени и на съоръженията към тях и безопасната им експлоатация; 3. дейности по извеждане от експлоатация или ликвидация; 4. наличие на оператор и притежаваната от него квалификация; 5. вписването на данни в информационната система, предоставена от Държавната агенция за метрологичен и технически надзор; 6. спазването на изискванията на тази наредба. Съгласно чл. 117, т. 3 от Наредбата, при изпълнението на правомощията по чл. 116 контролните органи от Държавната агенция за метрологичен и технически надзор имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях съобразно правомощията си по Закона за водите и тази наредба, включително да предписват на собственика/оператора предприемане на мерки и действия за изясняване на техническото състояние и на условията за експлоатация на контролираните обекти, намаляване на водните обеми /с изключение на язовирите по приложение № 1 към чл. 13, ал. 1, т. 1 от Закона за водите/, както и да определят срок за тяхното изпълнение. С обжалваните предписания контролните органи именно в съответствие с правомощията им, предоставени съгласно Заповед № А-776/22. 12. 2021 г. на председателя на ДАМТН и в съответствие с чл. 117, т. 3 от Наредбата са указали на ДПУСЯ предприемането на мерки за осигуряване на изправното техническо състояние на язовира.

Оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта.

Настоящият състав приема, че редът за издаване на процесния констативен протокол, предвиден в Закона за водите, е спазен, защото представител на собственика на язовира, е присъствал на проверката и се е запознал с направените предписания, като не е направил и възражения по установеното. Дори този представител да не е надлежно определен от жалбоподателя, процесуалните права на последния не са нарушени съществено, тъй като той е имал възможност да оспори констатациите по протокола, включително по настоящото съдебно производство. Съобразно служебното начало в административния процес административният орган е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са

довели до неправилно приложение на материалния закон, тъй като фактите вярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби. Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството.

Съдът не споделя становището на жалбоподателя, че с оспорваното предписание не ставало ясно какви са съображенията на контролните органи да задължат ДПУСЯ да извърши действията, предмет на същото, отразено в Констативен протокол № 03-03-34/ 04. 11. 2022 г. В констативния протокол по ясен и недвусмислен начин е описано състоянието на язовира, като и са посочени всички други доказателства, въз основа на които е извършена преценка за даване на предписанието, предмет на обжалване в настоящото производство.

Не са допуснати нарушения на материалния закон.

Съгласно чл. 190а, ал. 1, т. 3 ЗВ председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или оправомощените от него длъжностни лица имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Според чл. 4, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата) собственикът на язовира стопанисва, поддържа, организира, провежда, ръководи и осъществява техническата и безопасната му експлоатация и опазването на околната среда. Съгласно чл. 7 от Наредбата собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по Закона за водите и за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите. В случая ДПУСЯ е адресат на посочените норми, тъй като според чл. 139д ЗВ при осъществяването на своята дейност има правата и задълженията на собственик на язовирните стени и съоръженията към тях.

В Глава втора, Раздел I от Наредбата са регламентирани изисквания за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях в условията на експлоатация. Несъмнено констатираните неизправности в техническото и експлоатационно състояние на бързотока и енергогасителя на преливника представляват отклонение от изискванията за конструктивната сигурност и технологична сигурност на язовирните стени и съоръженията към тях, регламентирани в чл. 46 и чл. 47 от Наредбата. В този смисъл техническото състояние на язовира е неизправно - частично работоспособно по смисъла на чл. 50, т. 2 от Наредбата, изискващо предприемане на ремонтни работи. При това положение съответства на закона даденото предписание за предприемане на действия за извършване на ремонтно-възстановителни работи за постигане на изправно техническо и експлоатационно състояние бързотока и енергогасителя на преливника.

Предписанията съответстват на целта на закона. Законодателят е преценил, че е от особено важно обществено значение спазването на изискванията за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях. Целта на ЗВ е да се предотвратят или намалят вредните последици за човешкия живот и здраве и околната среда, като тази цел се постига именно чрез извършване на контрол за техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях.

Въз основа изложеното, съдът намира жалбата на ДПУЯС срещу оспорените с нея

задължителни предписания дадени с Констативен протокол № 03-03-34/04.11.2022г. за неоснователна и следва като такава да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото следва на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, чл. 24 от НЗПП на ответника по оспорването да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 53-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно Предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, срещу Предписания, обективирани в Констативен протокол № 03-03-34/04.11.2022г. от проверка и контрол на язовирната стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията, издаден от инспектори в РО НЯСС „С. България“, Офис В., на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор съдебни разноси в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: